

Sygn. akt: XU-346/1

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 05 grudnia 2013r. we W.

sprawy z odwołania **S. W.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 02 kwietnia 2013r. znak: O.-07- (...)

w sprawie **S. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy S. W. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 24 stycznia 2013r. za doznany 5 % uszczerbek na zdrowiu w kwocie 3.520,00 zł (trzy tysiące pięćset dwadzieścia złotych).

Sygn. akt: X U 346/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02 kwietnia 2013r. znak: O.- 07- (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, odmówił S. W. prawa do jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego.

W ocenie organu rentowego sporządzony przez pracodawcę protokół (...).r. z dnia 05 lutego 2013r. zawiera stwierdzenia bezpodstawne pozostające w sprzeczności z karta informacyjną szpitala im. Św. J. w T., gdzie wnioskodawca zgłosił się po pierwszą pomoc medyczną.

Wnioskodawca odwołał się od powyższej decyzji wnosząc o zmianę w całości, jednocześnie żądając przyznania mu prawa do jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego w następstwie wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 24 stycznia 2013 r.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak prawnych podstaw do jego uwzględnienia. W ocenie organu rentowego materiał dowodowy wskazuje, że do zdarzenia, jakiemu uległ wnioskodawca 24 stycznia 2013 r. doszło w innych okolicznościach aniżeli wskazano w protokole powypadkowym. Jako podstawę wprawną wskazał art. 22 ust.1 pkt 3 ww. ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. W. w dacie zdarzenia zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. na stanowisku elektromontera. W dniu 24 stycznia 2013r. wspólnie z innymi pracownikami pracował przy realizacji inwestycji przy ul. (...). Wnioskodawca kopał ręcznie wykop pod kabel energetyczny. W pewnym momencie wnioskodawca poczuł ból prawej łydki. Wnioskodawca przerwał pracę i do jej końca nie wykonywał żadnych czynności, oczekując w samochodzie na zakończenie pracy. Kolega odwiózł go do zakładu, a stamtąd córka odwiozła go do szpitala w T.. Wnioskodawca podczas wywiadu z lekarzem na jego pytanie :kiedy odczuwa najsilniejszy ból, odpowiedział, „że podczas marszu” mając na myśli, że po wyjściu z rowu próbował zrobić kilka kroków, ale wówczas odczuł bardzo silny ból uniemożliwiający mu dalsze poruszanie się. Wnioskodawca doznał naderwania mięśnia brzuchatego podudzia prawego.

Dowód:

- akta odszkodowawcze strony pozwanej
- zeznania świadków: A. F. – k. 11 as. – i A. K. – k. 12 as.
- dowód z przesłuchania wnioskodawcy – k. 12 as.

W dniu 05 lutego 2013 r. pracodawca wnioskodawcy sporządził protokół nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z udziałem wnioskodawcy. W protokole stwierdzono, że zgłoszone przez poszkodowanego zdarzenie jest wypadkiem przy pracy. Jako przyczynę wypadku wskazano nadwyrężenie nogi podczas kopania rowu.

Dowód:

- protokół nr (...) w aktach odszkodowawczych strony pozwanej

W dniu 20 marca 2013 r. pracodawca wnioskodawcy złożył w (...) Oddział W. dokumentację powypadkową wraz z wnioskiem o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania.

Decyzją z dnia 02 kwietnia 2013 r. strona pozwana odmówiła wnioskodawcy prawa do odszkodowania.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd postanowieniem z dnia 06 sierpnia 2013r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego chirurga celem ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu, jakiego wnioskodawca doznał na skutek wypadku przy pracy w dniu 24 stycznia 2013r.

W wydanej w dniu 05 września 2013r. opinii biegły sądowy chirurg rozpoznał u wnioskodawcy stan po urazie podudzia prawego(w opinii biegły błędnie wskazał datę zdarzenia, ale w dalszej części wskazując datę 24.01.2013r) bez zaburzenia funkcji kończyny dolnej prawej i uznał, że w wyniku wypadku przy pracy w dniu 24 stycznia 2013r. wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% z poz. 160 zał. do rozporządzenia z dnia 18.12.2002r.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego chirurga z dnia 05.09. 2013 r. - k.15as.

Wnioskodawca zgodził się z wydaną opinią w sprawie.

Strona pozwana do wydanej opinii wniosła zastrzeżenia w piśmie procesowym z dnia 13.11.2013r. Zdaniem strony pozwanej sam fakt doznania urazu nie uzasadnia orzeczenia uszczerbku na zdrowiu. W opinii biegły nie stwierdził jakichkolwiek następstw poza podawaną przez wnioskodawcę bolesnością.

Sąd nie uwzględnił wniesionych przez stronę pozwaną zastrzeżeń.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na aktach odszkodowawczych, zeznaniach świadków, dokumentacji lekarskiej w nich zawartej oraz na opinii biegłego sądowego chirurga. Sąd dał wiarę tym dowodom, gdyż brak było podstaw do podważenia ich wiarygodności. Ponadto Sąd oparł się na dowodzie z zeznań świadków jak również dowodzie z przesłuchania wnioskodawcy. W ocenie Sądu zeznania te były spójne, a Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Kwestią sporną w sprawie było ustalenie czy wnioskodawcy przysługuje prawo do odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego, a tym samym czy zdarzenie jakimu wnioskodawca uległ w dniu 24 stycznia 2013r., było wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i choroby zawodowej za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

Organ rentowy w niniejszej sprawie odmówił wnioskodawcy wypłaty odszkodowania i zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego powołując się na art. 22 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, zgodnie z którym, zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku, gdy protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.), świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne.

Zatem u podstaw odmowy przyznania świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego leży w pierwszej kolejności ustalenie, że zdarzenie nie jest wypadkiem przy pracy. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, ubezpieczony w dniu wypadku kopał ręcznie wykop pod kabel energetyczny. Podczas kopania poczuł silny ból prawej łydki i przerwał pracę. Po wyjściu z rowu odczuwał silny ból, który uniemożliwił mu poruszanie się. Wnioskodawca do końca pracy siedział w samochodzie, a następnie został odwieziony do szpitala. Na pytanie lekarza powiedział, że najsilniejszy ból odczuwał podczas marszu i taka informacja została umieszczona w dokumentacji.

Zdaniem Sądu nie budzi w świetle zeznań świadków fakt zaistnienia wypadku w dniu 24 stycznia 2013r., któremu uległ wnioskodawca i okoliczności tego wypadku.

W celu ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu, Sąd powołał biegłego sądowego, który w swojej opinii z dnia 05 września 2013 r. rozpoznał u wnioskodawcy stan po urazie podudzia prawego bez zaburzenia funkcji kończyny dolnej prawej, w związku z czym ustalił u ubezpieczonego uszczerbek na zdrowiu w związku z przebyłym wypadkiem przy pracy w dniu 24 stycznia 2013 r. w wysokości 5 % zgodnie z pozycją 160 załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. (Dz. U. Nr 234, poz. 1974).

Sąd przyznał przymiot wiarygodnej, opinii sporządzonej w toku niniejszego postępowania przez biegłego sądowego z dnia 05 września 2013 r.

W ocenie Sądu, wydana w sprawie opinia jest rzetelna, oparta na dokumentacji medycznej oraz badaniu ubezpieczonego i Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 24 stycznia 2013 r. wynosi 5 %.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium

prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegły sądowy odpowiedział na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparł wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłego.

Odnosząc się do kwestii zastrzeżeń wniesionych przez organ rentowy do sporządzonej w sprawie opinii, należy podkreślić, iż Sąd nie uwzględnił argumentów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, mając na uwadze, jak już wyżej zaznaczono, fakt, iż opinia została sporządzona w sposób rzetelny, jest zgodna z zasadami wiedzy medycznej, a także sporządzona została przez biegłego z długoletnią praktyką orzeczniczą. Zawarte w niej wnioski są logiczne, spójne natomiast zastrzeżenia zgłoszone do opinii biegłych są wyłącznie polemiką z dokonaną przez biegłych oceną i nie znajdują uzasadnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, iż nie zachodzą przesłanki z art. 22 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wskazane przez organ jako podstawa wydania odmownej decyzji z dnia 02 kwietnia 2013 r., a wnioskodawca uprawniony był do otrzymania jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego.

Stosownie do Obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 08 marca 2013r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z dnia 19 marca 2013r.), w okresie od dnia 1 kwietnia 2013r. do dnia 31 marca 2014r. kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 704 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 12 ust. 1 ustawy).

Z tych względów wnioskodawcy przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowanie w kwocie 3.520 złotych.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej i orzekł jak w sentencji wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.